

7.39 Znovuobnovenie konventu v Paderborne

1616

Ako jeden z najstarších kláštorov vznikajúcej kolínskej provincie vyhorel pri požiari do základov konvent v Paderborne už po štyroch rokoch. Kláštor je znovu postavený v rekordnom čase, je väčší a bohato hydrotechnicky vybavený na úkor škôd okolitých budov získava tiež záhradu s klauzúrnym múrom.

10166 Nešťastie pohlo srdcom vysokoceneného pána von Horst, ctihodného dekana katedrálneho kostola v Paderborne a zároveň veľmi štedrého darcu nášho predtým vyhoreného konventu. S viditeľnou štedrosťou a s nákladmi, ktoré by jedného mohli mrzieť, zasadil sa o zriadenie priamo nad starými zvyškami kameňa našu novú stavbu, a to takou rýchlosťou, že celá stavba mohla byť dokončená do konca roka.

Požiar zasiahol aj susedné domy pri kláštore, ktoré boli s priliehajúcimi pozemkami opustené, preto ich kláštor kúpil. Tak bola naša záhrada pri tejto príležitosti zväčšená o túto časť a celý kláštor aj s pozemkom bol ohradený múrom. Ale nie len o toto sa veľmi zasadil náš štedrý a veľkodušný darca. Pretože nášmu konventu bolo k dispozícii veľmi málo pramenitej vody, obzvlášť počas sucha, postavili bratia (aby sme použili slová Jóba 28, 26 totiž „aby takto určil jeho zákon dažďu“) cisternu na dažďovú vodu. Postaral sa tiež aj o to, aby kvôli väčšej pohodlnosti nášho konventu bola dovedená voda z rieky Pader podzemnou rúrou obdivuhodným hydraulickým umením ku konventu a átriu kostola. Tam tiekla voda zospodu tlakom z piatich stigiem kamennej sochy sv. Františka, ktorá sa nachádzala v átriu kostola - ozajstná pastva pre oči! Z väčšej misky, ktorá vodu zdržiava, tečie potom do širokej z otesaných kameňov murovanej cisterny. Odtiaľ tečie všakovo umelecky hnaná dopredu prostredníctvom podzemných rúr do rozličných častí budovy kláštora a do záhrady.